

အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်

၀၅၆၀၀

ခေါင်းဖြတ်တောင်စောင့် မင်းမိ

ခေါင်းပြတ်တောင်စောင့် မဖဲဝါ

အညာမိုးဗျ။

မိုးလေး တစ်ပြိုက်ရွာလိုက်၊ လေကလေးဖြူးလိုက်။ မြေသင်းနံ့က လေးက လှိုက်တက်လာလိုက်နဲ့ ကျုပ်တို့ အညာသားတွေ မျှစ်ချိုး၊ မှိုနှုတ်လုပ်ကြတဲ့ အချိန်ပေါ့ဗျာ။ တစ်ခါတစ်ခါ တော့လည်း မိုးဦးလေဦးက ကြမ်းသားဗျ။ တောင်ကျချောင်းရေတွေ ကျလို့ သဲချောင်းတွေကို ဖြတ်မကူးရဲ ကြတော့ဘူးလေဗျာ။

တောင်ကျချောင်းရေ လာပြီ ဆိုရင် သဲချောင်းထဲ ဖြတ်ကူးဖို့ က အခက်သားလားဗျ။ ဒါကတော့ကျုပ်တို့ အညာသားတွေမှ သိတာမျိုး။ ရေစီးကြမ်းနေတဲ့ အချိန် ရေအောက်က သဲထဲမှာ ခြေကုပ်လို့ ကို မမိတာ ။ တစ်နေရာထဲ ကြာကြာရပ်နေလို့ ကတော့ ခြေထောက်အောက်က သဲတွေ ရေစီးနဲ့ ပါသွားပြီး လူပါရေစီးနဲ့ မျောပါသွားရောဗျ။ ခြေကို မြန်မြန်ပြန် နုတ်ပြီး ခပ်သွက်သွက်ကလေးဖြတ်ကူးရတာ။ ဒါတောင်ချောင်းဖြတ် ကူးခါနီး အထက်ဘက်ကို မျှော်ကြည့်ရသေးတာမျိုး။ ချောင်းရေထဲမှာ အမြုပ်တွေ ထနေလို့ ကတော့ မကူးလေနဲ့ ။ ချောင်း အထက်ပိုင်းမှာ မိုးညို့နေပြီဆိုရင် အရဲစွန့် ပြီးဖြတ်ဖို့ မလုပ်လေနဲ့ ။ တောင်ကျချောင်း ရေကျလာလို့ ကတော့လူ မပြောနဲ့ မြင်းပြေးရင်တောင်မလွှဲ

တ်ဘူးဗျ။

"အရီးရေ အရီး၊ ဟ..တာတေ အရီးရောကွ"

ကျုပ်က မန်ကျည်းပင်အောက်က ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ထိုင်ပြီးနှီး ထိုးဖို့ လုပ်နေတာဗျ။ အဘလုပ်ပေးထားတဲ့ နှီးဝါးလောင်းလေးငါး ချောင်းကို အနေတော်လေးတွေ စိတ်ပြီး နှီးထိုးနေတာလေဗျာ။ ဒီအ ချိန်မှာ နှီးထိုးပြီး ကျပ်ခိုးစင်ပေါ် တင်ထားလိုက်ရင် နှီးစည်းတစ်ခုလုံး ကျပ်ခိုးရိုက်ပြီး ညှိလာတာဗျ။ အဲဒီနှီးနဲ့ ချည်လို့ ကတော့ လွှတ်ခိုင်းတာ။

ကျုပ်တို့ အညာမှာ က ဘာပဲ ချည်ချည် နှီးနဲ့ ပဲချည်ကြတာလေ ဗျာ။ သက်ကယ်မိုးလည်း နှီးနဲ့ ချည်တာပဲ။ ခြံစည်းရိုးကာလည်း နှီးနဲ့ ချည်တာပဲ။ ဆန်ကော ဆန်ခါ ရက်လည်း နှီးနဲ့ ရက်တာပဲဗျ။

ကျုပ်က ဝိုင်းဝက ခေါ်သံကြားတော့ နှီးထိုးရင်းနဲ့ မော့ကြည့်လိုက်တယ်။

"ဟာ..ကိုကြီးစိန်သောင်းပါလား။ လာလေဗျာ ကိုကြီးစိန်သောင်း အမေရှိပါတယ်ဗျ။ အိမ်နောက်မှာ ထမင်းချက်လို့ "

ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်ကိုရယ်ပြပြီး ဝိုင်းထဲကိုဝင်လာတယ်။ ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်တို့ ရွာ မြောက်ပိုင်းမှာ နေတာဗျ။ ဘိုးညိုတို့ ဝိုင်းနဲ့ ဓားလွယ်ခုတ်မှာ ဗျ။ ကိုကြီးစိန်သောင်းတို့ ဝိုင်းထဲမှာ သစ်တိုပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိတယ်ဗျ။ အသီးသီး ချိန်ဆိုရင် ရှဉ့်တွေ တသောသောနဲ့ ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ ရွာသားတွေက ကိုကြီးစိန်သောင်းတို့ သစ်တိုပင်ကြီးက အသီးတွေကို ဆွတ်ပြီး ငါးပိချက်ချက် စားကြတာဗျ။ သစ်တိုသီး သီးချိန်ဆိုရင် ရှဉ့်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့ ရွာသားတွေနဲ့ သစ်တိုသီး လုကြတာပေါ့ဗျာ။ ကိုကြီးစိန်သောင်းက အိမ်ထောင် မရှိဘူးဗျ။ အသက်သုံးဆယ် ကျော်နေပြီ။ လူက အသားညိုညို၊ ဗလကောင်းကောင်း ၊ မျက်လုံးန

က်နက်ဗျ။ ဆံပင်ကို အမြဲတမ်း ကတုံးဆံတောက်လို့ ခေါ်တဲ့ ခပ်တိုတိုညှပ်တာ။ လူက လွှတ်ရိုးသားတာဗျ။ အလုပ်ကလည်း လွှတ်လုပ်တဲ့ လူ။ အလုပ် အားသွားရင်လည်း အငြိမ်နေတဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး ။ တောထဲတောင်ထဲသွားပြီး သစ်ခုတ်၊ ဝါးခုတ် အမြဲတမ်းလုပ်နေတာဗျ။ တောကြက်ထောင်တယ်။ ယုန်လိုက်တယ်။ တစ်ခါတလေ တောဝက်တွေ ဘာတွေတောင် ဘိထောင်သေးတယ်။ ဘိထောင်တယ်ဆိုတာ၊ တောဝက်ကို ထောင်ချောက် ဆင်ထောင်တာကို ပြောတာဗျ။ သူ့အစ်ကိုကိုစိန်မောင်းကြီးက ကိုကြီး စိန်သောင်းလောက် အလုပ်မလုပ်ဘူး။ ခပ်အေးအေးနေတာ။ သူလည်း လူပျိုကြီးပဲဗျ။ မိဘလက် ငုတ်လက်ရင်း ယာတွေလုပ်ပြီး ခပ်အေးအေးနေကြတဲ့ လူတွေပေါ့ဗျာ။ ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်အမေနဲ့ အဘကို လွှတ်ခင်တာဗျ။ မကြာမကြာ အိမ်လည်လာတယ်။

"တာတေတို့ ကတော့ကွာ တယ်လည်း အလုပ်လုပ်တာကိုး အလကားနေတယ်လို့ ကို မရှိဘူး။ ဘိုးဉာဏ်နဲ့ ယာထဲ လိုက်လုပ်လိုက် ရေစည်ဆင်းတိုက်လိုက်၊ ဘာအလုပ်မှ မရှိရင် ၊ နီးဖြာ၊ တောင်းရက်၊ ဆန်ကောရက်၊ ဆန်ခါရက်လုပ်နေတာပဲ၊ ဒါကြောင့် လည်း ထနှောင်းကုန်းတင် မကဘူး၊ ဘန့်ဘွေးကုန်းက အပျိုတွေကပါ မင်းကို လွှတ်သဘော ကျနေကြတာ"

ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်ကို စတာမျိုး။

"ကိုကြီးစိန်သောင်းရယ် တော်စမ်းပါဗျာ။ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ"

"ဘာမဟုတ်ရမှာ တုံးကွ၊ တချို့အပျိုတွေက ပြောသေးသဗျ။ တာတေက ဘန့်ဘွေးကုန်းက စုန်းမ လှယဉ်တစ်ယောက်ကိုပဲ မိန်းမထင်တာနဲ့ တူတယ်တဲ့ ။ တခြားအပျိုချောတွေကို တစ်ချက်တောင်မ ကြည့်

ဘူးတဲ့ ဗျာ။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်တာပဲ တာတေရဲ့ "

ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်နှီးထိုးနေတဲ့ ကွပ်ပျစ်နားမှာ ရပ်ပြီး ကျုပ်ကိုစနေတာဗျ။ ကျုပ်က ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ရယ်နေလိုက်တယ်။

"ငါလည်း မင်းကို သတိထားမိတယ်၊ ဘန့်ဘွေးကုန်းက ဘိုးအောင်စိန်သမီး လှယဉ်လေး သေသွားကတည်းက မုဆိုးဖိုကြီးလိုကို ဖြစ်သွားတော့တာပဲကွာ၊ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ လည်း စိတ်မဝင် စားတော့ဘူး"

"ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ လှယဉ်က အမြဲရှိနေတာဗျ၊ ကိုကြီးစိန်သောင်းရဲ့ "

ကျုပ်က ကျုပ်ရင်ထဲမှာ ရှိတဲ့ အတိုင်း ပြောလိုက်တာပါဗျာ။ ကိုကြီးစိန်သောင်းက မျက်နှာ ပျက်သွားရောဗျ။ ကျုပ်ပြောလိုက်တာကို စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပုံပဲ။

"ငါကစတာပါကွာ။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ ။ ငါ အရီးကို မျှစ်တွေ လာပို့တာပါ"

"ဘယ်က မျှစ်တွေတုံးဗျ။ ကျုပ်တောင် တောင်ပေါ်တက်ပြီး မျှစ်ချိုးရရင်ကောင်းမလားလို့ တွေးနေတာဗျ"

"ဒါက ဒီနားလေးတင် ချိုးထားတဲ့ မျှစ်တွေကွ။ ဒီနားက ခါတောင်တို့ ၊ ကြက်မရုန်းတို့ ဘက်က ချိုးလာတာ။ ဟိုတစ်နေ့က ငါကြက်သွားထောင်ရင်းနဲ့ ချိုးခဲ့တဲ့ မျှစ်ကွ။ သိပ်မကောင်းလှပါဘူး။ ကောင်းတာက ခေါင်းပြတ်တောင်က မျှစ်တွေကွ တာတေရ"

"ဗျာ..ခေါင်းပြတ်တောင် ဟုတ်လား ကိုကြီးစိန်သောင်း"

"အေးလေကွာ ခေါင်းပြတ်တောင်မှာ က ဒီအချိန်ဆိုရင် မျှစ်တွေ လွှတ်ပေါပြီကွ။ မျှစ်ပေါတော့ တောဝက်တွေလည်း ရောက်လာတက်တယ် ။ ငါတောင် တောဝက်ထောင်ရင်း ခေါင်းပြတ်တောင်ကို မျှစ်သွား ချိုးမ

လားလို့ တွေးနေတာကွတာတေရ"

"ဟာ..ကိုကြီးစိန်သောင်းရယ် ခေါင်းပြတ်တောင်ဆိုတာ လူမသွားရဲ တဲ့ နေရာဗျ။ ဘယ်သူက မျှစ်သွားချိုးရဲမှာ တုံး"

"ဟကောင်တာတေရ လူတွေက တောပြောတောင်ပြောတွေ လျှောက်ပြောနေတာပါကွာ။ ငါက တစ်နှစ်တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက် ရောက်နေ ကျကွ။ ခေါင်းပြတ်တောင်က တောကြက်သားနဲ့ တောဝက် သားကို စား နေကျပါ။ ပြီးတော့ ခေါင်းပြတ်တောင် အကြောင်းကို ဒီနယ်မှာ ငါ့လော က် သိတဲ့ သူ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူးကွာ"

"နို့..လူတွေကပြောတော့ ခေါင်းပြတ်တောင်မှာ ခေါင်းပြတ်သရဲကြီး ရှိတယ်ဆိုဗျ"

"ဒါတော့ငါမသိဘူးတာတေ၊ ခေါင်းပြတ်တောင်မှာ အုတ်ဂူကြီးတစ် လုံးရှိတာတော့ ငါသိတယ်။ ဘယ်တုန်းက ဘယ်သူသေလို့ မြှုပ်ထားတာ လဲတော့ မသိဘူးကွ"

"ဗျာ..ဟုတ်လား ကိုကြီးစိန်သောင်း"

"အေးလေကွာ အုတ်ဂူကြီးမှ အကြီးကြီးကွ၊ အချွန်အတက်တွေနဲ့ လုပ်ထားတာကွ။ ငါ့စိတ်ထဲထင်တာ၊ ရှေးတုန်းက ဘုရင်တွေ၊ မင်းညီမင်း သားတွေသေလို့ မြှုပ်ထားတာထင်တယ်ကွ"

"အုတ်ဂူက တစ်လုံးတည်းလားဗျ"

"အေး တစ်လုံးတည်းကွ၊ တော်တော်ကို ဟောင်းနေပါပြီကွာ ရေညှိ တွေနဲ့ မည်းနေတာပဲ"

"ခေါင်းပြတ်တောင်ကို ကိုကြီးစိန်သောင်း သွားတော့ တစ်ခါမှ ခြောက်တာလှန့်တာ မခံရဘူးလားဗျ"

"ဟာမခံရပါဘူးကွာ။ အေး ဒါပေမဲ့ ငါကတော့ကျေတယ်ကွ တာတေရ"

"ဗျာ...တော့ကျေတယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတုံးဗျ"

"တော့ကျေတယ်ဆိုတာ တောအကြောင်း တောင်အကြောင်း နားလည်တာကို ပြောတာကွ။ ငါယုန်လိုက်တဲ့ တောတွေ၊ ကြက်ထောင်တဲ့ တောတွေ၊ တောဝက်ထောင်တဲ့ တောတွေရောက်ရင် အရင်ဆုံး တောပိုင်တောင်ပိုင်တွေကို တင်ဟယ်မြှောက်ဟယ် လုပ်တာကွ။ ပြီးတော့ အမဲလိုက်ခွင့်၊ သားကောင် ထောင်ခွင့်တွေကို တောင်းတာ။ ပြီးတော့မှ လုပ်စရာရှိတာကို လုပ်တာကွ။ ဒါကြောင့် လားတော့ မသိဘူးတာတေရ၊ ငါတော့တစ်ခါမှ ခြောက်တာလှန့်တာမခံရပါဘူးကွာ"

"ကိုကြီးစိန်သောင်း ပြောတာနဲ့ ကျုပ်တောင် ခေါင်းပြတ်တောင်ကို စိတ်ဝင်စား လာပြီ။ ကိုကြီးစိန်သောင်း သွားရင် ကျုပ်ကိုခေါ် ဗျာ။ ကျုပ်ပါလိုက်မယ်"

"ဟာ..ကောင်းတာပေါ့ကွ၊ ငါခေါ်မယ်။ သိပ်မကြာဘူးကွ။ နောက်နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ဆိုရင် ငါသွားမယ်၊ မင်းအဆင်သင့်ပြင် ထား၊ ကဲ...အရီးကို မျှစ်တွေ သွားပေးလိုက်ဦးမယ်"

ကိုကြီးစိန်သောင်း အိမ်ပေါ် တက်သွားတယ်ဗျ။ အမေနဲ့ အဘက ကိုကြီးစိန်သောင်းကို လွှတ်ခင်ကြတာ။ တော်တော်ကြာအောင် စကားပြောပြီးမှ ကိုကြီးစိန်သောင်း ပြန်သွားတယ်။ ပြန်ကာနီးမှာ ကိုကြီးစိန်သောင်းက ကျုပ်ကိုပြောတယ်ဗျ။

"တောဝက် ထောင်ဖြစ်ရင်တော့ ခေါင်းပြတ်တောင်မှာ ည အိပ်ရမှာတာတေရ။ မင်းအိပ်ရဲပါ့မလား"

လို့ ကျုပ်ကိုမေးတယ်။ ကျုပ်က ပြုံးပြီး ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

"တာတေ ဆိုတဲ့ ကောင်က စွန့်စားရမယ်၊ စပ်စုရမယ်ဆိုရင် ကြောက်ရမှန်း လန့်ရမှန်းကိုမသိတာမျှ ကိုကြီးစိန်သောင်းရဲ့ "

"ဟား..ဟား ..ဟား... ဟား... ကောင်းတယ်ကွာ၊ ဒါဆိုရင် မင်း အဆင်သင့် ပြင်ထားပေတော့၊ ငါလာခေါ်မယ်"

သုံးရက်မြောက်တဲ့ နေ့ကျတော့ ကိုကြီးစိန်သောင်းနဲ့ ကျုပ် ခေါင်းပြတ်တောင်ကို လိုက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် ကပ္ပလီစုကို အရင်သွားတယ်။ ကပ္ပလီစု ရောက်တော့မှ ထန်းတောကြီးရွာဘက် ကို ကွေ့လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ထန်းတောကြီးအထိ သွားတာတော့ မဟုတ်ဘူး ဗျ။ ကပ္ပလီစုကနေ တစ်တိုင်လောက်သွားပြီး ရိုးမပေါ်တက် ခဲ့ကြတာ။ တစ်တိုင်ဆိုတာ နှစ်မိုင် အကွာအဝေးကို ပြောတာလေဗျာ။ ခေါင်းပြတ်တောင် မရောက်ခင် လမ်းမှာ တောင်နှစ်လုံး ကျော်ရသေးတာဗျ။ လိပ်တမော့တောင်နဲ့ စိုင်တောင်ဗျ။ သိပ်မမြင့်ဘူး။ စိုင်တောင် ကျော်ပြီးတော့မှ ခေါင်းပြတ်တောင်ကို စတက်ရတာ။ တစ်တောင်လုံး ဝါးတွေချည်း ပဲဗျ။ တညင်းတို့ ပိန္နဲတို့ က နည်းနည်းပဲပေါက်တယ်။ ဝါးကများ နေတယ်။

တစ်တောလုံးကတော့ စိမ်းလို့ ဗျို့။ လေပြင်းပြင်း တိုက်လိုက် ရင်ဝါးရွက်လေတိုးသံနဲ့ ဝါးပင်တွေ ပွတ်တဲ့ ကြိတ်တဲ့ အသံကိုကြားနေရတာ ကြောက်စရာကြီးဗျ။ ဝါးရွက်တွေ လေတိုးသံက တစ္ဆေတွေစကား ပြောနေတဲ့ အသံလိုပဲဗျာ။ ဝါးပင်တွေ ပွတ်တဲ့ အသံကလည်း သရဲတွေ တကို့ကိုနဲ့ သွားချင်း ကြိတ်နေသလားမှတ်ရတယ်။

ထူးတော့ထူးတယ်ဗျ။ ခေါင်းပြတ်တောင် ဆိုတဲ့ နာမည်ကြီးက ခြောက်လှန့်နေတာလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ တောင်ပေါ်ကို စတက်ကတ

ည်းက စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခု ထူးခြားနေသလိုပဲဗျ။ ကျုပ်လည်း
ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ ကိုကြီးစိန်သောင်း နောက်ကနေ လိုက်ခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ
။

ကိုကြီးစိန်သောင်း ပြောတာ ဟုတ်လိုက်တာဗျာ။ မျှစ်တွေမှ ကောင်း
လိုက်တာ။ ကျုပ်နဲ့ ကိုကြီးစိန်သောင်း မျှစ်တွေ ချိုးကြတယ်။ ချိုးလို့ ရသ
မျှ မျှစ်စို့ပေါက်ကြီးတွေကို ပါလာတဲ့ ဂုန်နီအိတ်ထဲမှာ ထည့် ကြတာဗျ။
မျှစ်တွေ ဂုန်နီအိတ်နှစ်လုံးရတော့ တညင်းသီးတွေ ဆွတ်ကြပြန်ရောဗျို့
။ တညင်းသီးတွေလည်း ဂုန်နီအိတ် တစ်လုံးရသဗျ။ လူသူ မရောက်တဲ့
တောင်ဆိုတော့ ဘယ်သူနဲ့ မှ လုပြီး ခူးဖို့ မလိုဘူးလေဗျာ။ ကျုပ်တို့
စိတ်ကြိုက်ကို ခူးကြရတာဗျို့။

နေ့လယ်စာ ထမင်းစားပြီးတော့မှ တညင်းသီးခူးတာဗျ။ ဒညင်း သီး
ခူးရင်းနဲ့ မှိုကျင်းကြီး တွေ့ပါရောဗျာ။ မှိုတစ်တင်း သားလောက်ရ လို
က်သေးတယ်။ ကျုပ် မှိုနုတ်နေတုန်း ကိုကြီး စိန်သောင်းကပြောတယ်။

"တာတေ မင်းမှိုတွေကို အိတ်ထဲ သေသေချာချာထည့်ထား။ ငါ
တောဝက်ထောင်လို့ ကောင်းမယ့်နေရာ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"သွားသွား ကိုကြီးစိန်သောင်း"

ကိုကြီးစိန်သောင်းက သူ့ရဲ့ မုဆိုးလက်နက်တွေ ယူပြီးထွက် သွားတ
ယ်ဗျ။ ကျုပ်က ခူးထားတဲ့ တညင်းသီးအိတ်ကို နွယ်ကြိုးနဲ့ တင်းနေအော
င်စည်းပြီး အဝကို ပိတ်လိုက်တယ်။ မှိုထည့်တဲ့ အိတ်ကိုတော့ စည်းလို့
မဖြစ်ဘူးဗျ။ မှိုတွေ ရိကုန်မှာ စိုးလို့ အဝကို ဒီအတိုင်းလုပ်ထားလိုက်တ
ယ်။ အားလုံးလုပ်ကိုင်ပြီးတော့ ကျုပ်က လွယ်အိတ်ထဲက နဂါး ဆေးပေါ့
လိပ်ကလေး တစ်လိပ်ထုတ်ပြီး ဓနုဖြူဒေါ်ရီ မီးခတ်ကလေး ခတ်ပြီး မီး
ညှိလိုက်တယ်။

ကျုပ်က ခရီးတစ်ခု ထွက်တော့မယ်ဆိုရင် မီးခတ်ကိုအမြဲ ပြင်ဆင်ထားတာဗျ။ အထဲက ဂွမ်းအဟောင်းတွေကို ထုတ်ပစ်။ ပြီးရင် မီးစာအသစ် လဲတယ်။ ဓာတ်ဆီထည့် မီးခတ်ကျောက်အသစ်ထည့်ပြီးမှ ယူလာတာ။ ကျုပ်လွယ်အိတ်ထဲမှာ ဓာတ်မီး၊ ဖယောင်းတိုင်၊ မီးခတ် အားလုံးပါပြီးသားဗျ။ (ကျုပ်ပြောတဲ့ မီးခတ်ဆိုတာ မီးခြစ်ကို ပြောတာလေ။) ကျုပ်က နဂါး ဆေးပေါ့လိပ်ကလေးကို ဖွာရင်း ကိုကြီး စိန်သောင်း ပြန်အလာကို စောင့်နေလိုက်တယ်။ ကိုကြီးစိန်သောင်းက တော်တော်လေးတော့ ကြာသားဗျ။ နေတောင် ဝင်တော့မယ်။ ဒီတော့ မှ ပြန်လာတာဗျ။

"တာတေ မင်းပျင်းနေပြီလားကွ"

"မပျင်းပါဘူးဗျာ၊ နို့... ကိုကြီးစိန်သောင်း ယူသွားတဲ့ ပစ္စည်း တွေရော"

"ဟေ့..ဘာပစ္စည်းတွေတုံးကွ"

"မုဆိုးပစ္စည်းတွေလေဗျာ။ စောစောက အိတ်ကြီးနဲ့ ထမ်း သွားတာတွေလေ"

"အေး..။ ငါက နေရာလိုက်ကြည့်ရင်း နေရာကောင်းတွေ့တာနဲ့ တစ်ခါတည်း ထောင်ခဲ့ပြီကွ။ ဝက်ကို ဘိထောင်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ သုတ်ကိုင်းနဲ့ တောကြက်တွေလည်း ထောင်ခဲ့တယ်"

သုတ်ကိုင်းဆိုတာက ကြက်တွေ၊ ငှက်တွေ ထောင်တာဗျ။ ဝါးရုံထဲက ဝါးတစ်လုံးကို ဆွဲယူပြီး မြေကြီးမှာ စိုက်ထားတဲ့ အထစ်ပါတဲ့ ငှက်တိုင်က လေး မှာ ကြိုးနဲ့ ချိတ်ရတယ်။ ပြီးရင် ကြိုးကို ကျော့ကွင်းလေးလုပ်ပြီး အစာချထားရတာပေါ့ဗျာ။ တောကြက်က ခလုတ်ဆင်ထားတဲ့ သစ်ကိုင်းလေးကို နင်းလိုက်တာနဲ့ ကြိုးကွင်းက တောကြက်ရဲ့ လည်ပင်းကို စွပ်ပြီး ကွေးထားတဲ့ ဝါးကိုင်းက ဆွဲသုတ်သွားတာပေါ့ဗျာ။

"ဘယ်နားမှာ ထောင်ခဲ့တာတုံးဗျ၊ ကိုကြီးစိန်သောင်းရဲ့ "

"တောဝက်ဘိကတွေ အုတ်ဂူကြီးနားမှာ ကွ၊ တောကြက် ကတွေ နည်းနည်းလှမ်းတယ်"

"ဗျာ..အုတ်ဂူကြီးဟုတ်လား"

"အေးလေ မင်းကိုပြောတဲ့ အုတ်ဂူကြီးလေ၊ ငါသားကောင် မထောင်ခင်၊ အဲဒီအုတ်ဂူကြီးမှာ ငါတို့ ညစာစားမယ့် အထဲက ကောက်ညှင်းနဲ့ အမဲကြော်တင်ပြီး မြှောက်ပြီးပြီကွ၊ ပြီးမှ ထောင်တာ"

"အဲဒီဂူကြီးက ဘယ်နားမှာ တုံးဗျ"

"ဒီမြောက်ဘက်မှာ မင်းကြည့်ချင်လို့ လား၊ အခုအဲဒီကို သွားမှာ ပဲလေ။ ငါတို့ ဒီညအိပ်ဖို့ သစ်ပင်လည်း ငါရွေးပြီးပြီကွ။ အဲဒီ ဂူကြီးနားမှာ ညောင်လန်းပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိတယ်။ သစ်ကိုင်းတွေမှ မင်း တစ်ဖက်စာ လောက် ရှိတာကွ တာတေရ။ စားသောက်ပြီးတာနဲ့ ငါတို့ နှစ်ယောက် သစ်ပင်ကြီးပေါ်ကို တက်ပြီး အိပ်ရုံပဲ။ ကဲ..မိုးမချုပ်ခင် သွားကြမယ်"

"နို့..ဒီအိတ်တွေ ထမ်းသွားရမှာ လားဗျ"

"ဟာ..တာတေကလည်း ဘယ်နှယ်ထမ်းသွားရမှာ လဲ မင်းမျှစ်တွေ၊ တညင်းသီးတွေကို ဒီတောင်ပေါ်မှာ ဘယ်သူခိုးမှာ တုံးကွ။ တောင်ပေါ်က ဆင်းတော့မှ လာသယ်တာပေါ့ကွာ"

ကျုပ်နဲ့ ကိုကြီးစိန်သောင်း မြောက်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ သိပ်မသွားရပါဘူးဗျာ။ အုတ်ဂူကြီးတွေတွေ့တာပဲ။

"ဒါ..ငါပြောတဲ့ အုတ်ဂူကြီးလေကွာ"

ဟုတ်တယ်ဗျို့။ ကိုကြီးစိန်သောင်း ပြောတဲ့ အတိုင်းပဲဗျ။ အုတ်ဂူက

ဆယ်ပေလောက်မြင့်တယ်။ အပေါ်မှာ အချွန်အတက်တွေ ပါသေး တယ် ဗျ။ ဂူရဲ့ ဖြက်ကတင် သာမန်ဂူ သုံးလုံးစာလောက်ရှိတယ်။ ဂူကြီး တစ်ခု လုံး မည်းနေတာဗျ။ ကျုပ်က ခြေမြန်လက်မြန် ကောင်လေဗျ။ ပါလာ တဲ့ ဓားမြှောင်နဲ့ ဂူရဲ့ ခေါင်းရင်းကို ခြစ်လိုက်တယ်။ နှစ်ရှည်လများ တ က်နေတဲ့ ရေညှိတွေ ကွာကျလာတယ်။ တဖြည်းဖြည်းခြစ်ရင်းနဲ့ ဂူရဲ့ အဖြူသား စပြီးပေါ်လာတယ်။ ကျုပ်ကလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကို ခြစ်တာဗျ။ ဟော.. စာလုံးတွေပေါ် လာပြီဗျို့။ ဂူပေါ်မှာ ထွင်းထားတဲ့ စာလုံးတွေပေါ် လာပြီ။ ကျုပ်ဆက်ပြီး ခြစ်တယ်။ ဟော..စာလုံးတွေ ဖတ်လို့ ရ လာပြီဗျ။

"ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ သစ္စာတော်ခံ လက်ျာတပ်မှူး

မင်းနဂါး(ခေါ်)မင်းကြီးနာဂပံသု"

ဒီအထိတော့ ဖတ်လို့ ရတယ်ဗျို့။ အောက်ကစာတန်းတွေ ကတော့ပဲ ကုန်ပြီဗျ။ တချို့နေရာတွေဆိုရင် အောက်ကအုတ်တွေတောင် ပေါ်လို့ ။ မင်းနဂါး လက်ျာတပ်မှူး ဆိုရင်၊ လက်ဝဲ တပ်မှူး ဆိုတာ ရှိလိမ့် ဦးမယ် လို့ ကျုပ်တွေးမိတယ်။ ဒီတောကြီးထဲမှာ ဂူလုပ်ပြီး သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပုံ ထောက် တော့၊ စစ်တိုက်ရင်း ကျဆုံးသွားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျုပ်တွေး မိတယ် ။

"ကဲ..တာတေရေ မင်းရဲ့ သုတေသနတွေ ပြီးရင် ညစာလေး စားကြ စို့ဟေ့။ ခဏဆိုရင် တောထဲမှာ မှောင်တော့မှာ ကွ"

ကိုကြီးစိန်သောင်းက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ရိက္ခာအိတ်ထဲက ကောက်ညှင်းပေါင်းနဲ့ အမဲကြော်ကို ထုတ်တယ်။ ခဏနေတော့ နှစ်ယောက်သား ညစာ စားလိုက်ကြတယ်။ ညစာစားပြီးတော့ ကျုပ်က နဂါးဆေးပေါ့လိပ်ကလေး ထုတ်ပြီးတော့ သောက်တယ်။ ကိုကြီးစိန်သောင်း ကတော့ မ

စိန်ညွန့် ဆေးပေါ့လိပ်လေး ထုတ်သောက်တာဗျ။ ဆေးလိပ်ဆိုတာကလည်း ကိုယ့်အကြိုက်နဲ့ ကိုယ် လေဗျာ။ အိမ်လည် သွားရင် တည်တဲ့ ဆေးလိပ်ကို မလွဲသာလို့ သာ သောက်ကြရတာဗျ။ တကယ်တော့ ကိုယ်သောက်နေကျ မဟုတ်ရင် မသောက်ချင်ဘူး။